

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/823

z dnia 13 kwietnia 2023 r.

ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE w zakresie oceny i ustalania istnienia równoważności informacji w umowie między właściwymi organami państwa członkowskiego a jurysdykcją spoza Unii

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającą dyrektywę 77/799/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8ac ust. 7 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2011/16/UE została zmieniona dyrektywą Rady (UE) 2021/514 ⁽²⁾ w celu poprawy przepisów, które odnoszą się do wszystkich form wymiany informacji i współpracy administracyjnej, poprzez wprowadzenie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji przekazywanych przez operatorów platform.
- (2) Biorąc pod uwagę charakter i elastyczność platform cyfrowych, obowiązek sprawozdawczy rozciąga się na tych operatorów platform zdefiniowanych w sekcji I część A pkt 4 lit. b) załącznika V do dyrektywy 2011/16/UE, którzy prowadzą działalność komercyjną w Unii, ale nie są ani rezydentami do celów podatkowych w państwie członkowskim, ani nie są zarejestrowani w państwie członkowskim, ani nie mają w państwie członkowskim swojego miejsca zarządu, ani nie posiadają w państwie członkowskim stałego zakładu („zagraniczni operatorzy platform”). Zapewnia to równe warunki działania dla wszystkich operatorów platform cyfrowych, niezależnie od ich miejsca prowadzenia działalności, oraz zapobiega nieuczciwej konkurencji na obszarze Unii.
- (3) Dyrektywą 2011/16/UE ustanowiono środki, które mają na celu zmniejszenie obciążenia administracyjnego dla zagranicznych operatorów platform i organów podatkowych państw członkowskich w przypadkach, gdy istnieją odpowiednie uzgodnienia zapewniające wymianę równoważnych informacji między jurysdykcją spoza Unii a państwem członkowskim.
- (4) Art. 8ac ust. 7 akapit pierwszy dyrektywy 2011/16/UE stanowi, że Komisja, na uzasadniony wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, określa, czy automatycznie otrzymywane przez państwo członkowskie informacje są równoważne z informacjami określonymi w sekcji III część B załącznika V do tej dyrektywy. Art. 8ac ust. 7 stanowi również, że ta sama procedura powinna mieć zastosowanie, w razie wystąpienia takiej potrzeby, do stwierdzenia, że dane informacje nie są już równoważne.
- (5) Niniejsze rozporządzenie ustanawia kryteria oceny i ustalania zakresu, w jakim prawo krajowe jurysdykcji spoza Unii oraz umowa między właściwymi organami państwa członkowskiego a jurysdykcją spoza Unii zapewniają, aby informacje, które mają być automatycznie otrzymywane przez to państwo członkowskie, dotyczyły czynności objętych zakresem dyrektywy 2011/16/UE i były równoważne z informacjami wymaganymi zgodnie z zasadami sprawozdawczości zawartymi w tej dyrektywie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 104 z 25.3.2021, s. 1.

- (6) Na szczepelu międzynarodowym Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) opublikowała 3 lipca 2020 r. modelowe zasady sprawozdawczości dla operatorów platform w odniesieniu do sprzedawców w ramach gospodarki współdzielenia i gig ekonomii ⁽³⁾ („modelowe zasady”), a 22 czerwca 2021 r. nieobowiązkowy moduł rozszerzający modelowe zasady na sprzedaż towarów i najem środków transportu ⁽⁴⁾ („moduł nieobowiązkowy”). Modelowe zasady i moduł nieobowiązkowy nie stanowią norm minimalnych i w związku z tym mogą być wdrażane przez jurysdykcje w różny sposób. Konieczne jest zatem, aby Komisja dokonała w poszczególnych przypadkach oceny przepisów prawa krajowego jurysdykcji spoza Unii, którymi transponowane są modelowe zasady i moduł nieobowiązkowy, w celu ustalenia, w jakim stopniu czynności objęte zakresem zasad sprawozdawczości określonych w tych przepisach prawa krajowego i informacje wymagane na ich podstawie są równoważne z czynnościami objętymi zakresem dyrektywy 2011/16/UE i informacjami wymaganymi na jej podstawie. Powinna również nadal istnieć możliwość ustalania równoważności, w stosownych przypadkach, w odniesieniu do instrumentu dwustronnego lub stosunku wymiennego z daną indywidualną jurysdykcją spoza Unii i jej przepisami krajowymi.
- (7) Przy ocenie i ustalaniu istnienia równoważności należy zastosować podejście gwarantujące otrzymywanie przez państwa członkowskie niezbędnych informacji i zapobiegające nadmiernemu obciążeniu dla operatorów platform, którzy przekazali już istotne informacje w jurysdykcji spoza Unii. W związku z tym Komisja powinna przeprowadzić ocenę zgodnie z odpowiednimi kryteriami zdefiniowanymi w art. 8ac ust. 7 oraz z należyтым uwzględnieniem wyłączeń fakultatywnych zaproponowanych w modelowych zasadach i module nieobowiązkowym.
- (8) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych w sprawie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu ⁽⁵⁾.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Współpracy Administracyjnej w Dziedzinie Opodatkowania,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kryteria oceny i ustalania równoważności

Komisja stosuje kryteria opisane w art. 2–7 niniejszego rozporządzenia przy ustalaniu, czy informacje, które muszą być automatycznie wymieniane na mocy umowy między właściwymi organami państwa członkowskiego a jurysdykcją spoza Unii, są – w rozumieniu sekcji I część A pkt 7 załącznika V do dyrektywy 2011/16/UE – równoważne z informacjami określonymi w sekcji III część B załącznika V do tej dyrektywy.

Artykuł 2

Raportujący operator platformy

1. Komisja ocenia definicje dotyczące raportującego operatora platformy określone w prawie krajowym jurysdykcji spoza Unii oraz na podstawie umowy między właściwymi organami państwa członkowskiego a jurysdykcją spoza Unii w celu ustalenia ich równoważności z definicjami zawartymi w sekcji I część A pkt 1–4 załącznika V do dyrektywy 2011/16/UE.

⁽³⁾ OECD (3 lipca 2020 r.). Modelowe zasady sprawozdawczości dla operatorów platform w odniesieniu do sprzedawców w ramach gospodarki współdzielenia i gig ekonomii.

⁽⁴⁾ OECD (22 czerwca 2021 r.). Modelowe zasady sprawozdawczości dla platform cyfrowych: ramy wymiany międzynarodowej i nieobowiązkowy moduł sprzedaży towarów.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

2. W przypadku gdy jurysdykcja spoza Unii nie uznaje operatora platformy ułatwiającego wykonywanie stosownych czynności, za które łączne wynagrodzenie na poziomie platformy wyniosło w poprzednim roku kalendarzowym mniej niż 1 mln EUR lub mniej niż kwota w walucie lokalnej tej jurysdykcji odpowiadająca w przybliżeniu 1 mln EUR, za raportującego operatora platformy, ustalenie równoważności ma zastosowanie wyłącznie do raportujących operatorów platform zgodnych z definicją w prawie krajowym danej jurysdykcji spoza Unii.

Artykuł 3

Sprzedawcy podlegający raportowaniu

Komisja ocenia definicje dotyczące sprzedawców podlegających raportowaniu określone w prawie krajowym jurysdykcji spoza Unii oraz na podstawie umowy między właściwymi organami państwa członkowskiego a jurysdykcją spoza Unii w celu ustalenia ich równoważności z definicjami zawartymi w sekcji I część B pkt 1–4 oraz część C pkt 1 i 2 załącznika V do dyrektywy 2011/16/UE.

Artykuł 4

Stosowna czynność

1. Komisja ocenia definicje dotyczące stosownej czynności określone w prawie krajowym jurysdykcji spoza Unii oraz na podstawie umowy między właściwymi organami państwa członkowskiego a jurysdykcją spoza Unii w celu ustalenia ich równoważności z definicjami zawartymi w sekcji I część A pkt 8, 10, 11 oraz część C pkt 9 załącznika V do dyrektywy 2011/16/UE.

2. W przypadku gdy w prawie krajowym jurysdykcji spoza Unii nie zawarto jako stosownej czynności co najmniej jednej ze stosownych czynności określonych w sekcji I część A pkt 8 załącznika V do dyrektywy 2011/16/UE, ustalenie równoważności ma zastosowanie wyłącznie do informacji związanych ze stosowną czynnością zgodną z definicją w prawie krajowym tej jurysdykcji spoza Unii.

Artykuł 5

Procedury należytej staranności

Komisja ocenia procedury należytej staranności określone w prawie krajowym jurysdykcji spoza Unii oraz na podstawie umowy między właściwymi organami państwa członkowskiego a jurysdykcją spoza Unii w celu ustalenia ich równoważności z procedurami należytej staranności wymienionymi w sekcji II załącznika V do dyrektywy 2011/16/UE oraz z definicjami zawartymi w sekcji I część C pkt 3–7 załącznika V do dyrektywy 2011/16/UE.

Artykuł 6

Obowiązki sprawozdawcze

Komisja ocenia obowiązki sprawozdawcze określone w prawie krajowym jurysdykcji spoza Unii oraz na podstawie umowy między właściwymi organami państwa członkowskiego a jurysdykcją spoza Unii w celu ustalenia ich równoważności z obowiązkami sprawozdawczymi wymienionymi w sekcji III część A pkt 1, 2, 5, 6 i 7 oraz część B załącznika V do dyrektywy 2011/16/UE oraz z definicjami zawartymi w sekcji I część C pkt 3–8 załącznika V do dyrektywy 2011/16/UE.

Artykuł 7

Skuteczne wykonanie

Komisja ocenia zasady i procedury administracyjne określone w prawie krajowym jurysdykcji spoza Unii oraz na podstawie umowy między właściwymi organami państwa członkowskiego a jurysdykcją spoza Unii w celu zapewnienia skutecznego wykonania i przestrzegania procedur należytej staranności oraz obowiązków sprawozdawczych, a także w celu ustalenia ich równoważności z przepisami określonymi w sekcji IV część A–D załącznika V do dyrektywy 2011/16/UE.

Artykuł 8

Ustalenie równoważności

W przypadku gdy kryteria, o których mowa w art. 1 i które są oceniane zgodnie z art. 2–7, są spełnione, informacje, które muszą być automatycznie wymieniane na mocy umowy między właściwymi organami państwa członkowskiego a daną jurysdykcją spoza Unii, uznaje się za równoważne. To ustalenie równoważności ma zastosowanie do tej samej umowy między właściwymi organami każdego innego państwa członkowskiego a daną jurysdykcją spoza Unii.

Bez uszczerbku dla art. 2 ust. 2, raportujący operator platformy, w rozumieniu definicji zawartej w sekcji I część A pkt 4 lit b) załącznika V do dyrektywy 2011/16/UE, który nie jest uznawany za raportującego operatora platformy zgodnie z prawem krajowym danej jurysdykcji spoza Unii, jest zobowiązany do zarejestrowania się w jednym państwie członkowskim i do przekazywania temu państwu informacji zgodnie z art. 8ac ust. 4 oraz sekcją IV część F pkt 1 załącznika V do dyrektywy 2011/16/UE.

Bez uszczerbku dla art. 4 ust. 2, raportujący operator platformy, w rozumieniu definicji zawartej w sekcji I część A pkt 4 lit. b) załącznika V do dyrektywy 2011/16/UE, który ułatwia wykonywanie jakiegokolwiek stosownej czynności nieuznawanej za stosowną czynność na mocy prawa krajowego danej jurysdykcji spoza Unii, jest zobowiązany do zarejestrowania się w jednym państwie członkowskim i do przekazywania temu państwu informacji na temat sprzedawców podlegających raportowaniu w odniesieniu do takiej stosownej czynności zgodnie z art. 8ac ust. 4 oraz sekcją IV część F pkt 1 załącznika V do dyrektywy 2011/16/UE.

Artykuł 9

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 kwietnia 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN